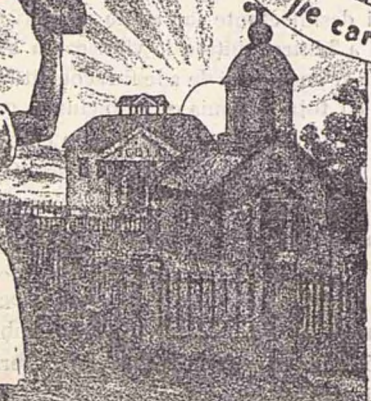

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare
în fiecare
Duminică.

Comitetul de Redacție:

- Ion Kalinderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adamescu
- I. Țeșcu
- P. Dulfu
- V. S. Moșă
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lingă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, peril, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naltalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sirmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scórțe, frunze, flori și sem ințe pentru cėiuri in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiū din ficat de morun pentru cura de őrănă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugițe, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayone, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleiōse, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentōse care, prin rolul ce indeplinesc unele de fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritōre, sunt preparate cu scopul de a fi intrebuiutate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos indepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticei și Dentisticeii, ca : vată și tifone, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectōre și sistematice irigatōre pentru Mōșe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberōne, plosci și lighene de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatōre, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dōmne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverizatōre și vaporizatōre, preservative, suspensōre termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiū platină, faianță și porțelan, ochelari, forșeci și clești, etc.

La cerere, expediază in ori-ce parte a Țărei, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din acestă branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr: „ 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Măsa publicitate, 5 bani cuvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

I. Kalluderu, Industrializarea fructelor.—N. Rădulescu-Niger, Cântecul ogorului (poesie).—Cristian N. Tapu, Din iesle pe cruce.—Laurența Gribinea, Povestea lui Ștefan cel mare și sfânt.—A. Vântul, Coțofana.—D. Teleor, George Asacki.—Geograf, Orașul Dalny.—Dr. Const. An. Maeri, Limba mielului.—Rev. Vittoară, Stropitul viei contra manei.—Industria României.—Din lucrarea: Șapte biserici. Biserica Sf. Spiridon nouă din Bucuresci.—(Gh. Manolescu, Mana legumelor.—F. H. M. Stanley.—De la cercurile culturale.—Ziarele în Japonia.—A. A. Naum, Din literatura populară.—Informațiuni.—Bibliografia).

Sfaturi: Cum se prepară brânza de Soie.—Cum să apărăm varza contra omizilor.

Ilustrațiuni: Ștefan cel mare stătuiesce pe fiul său Bogdan să închine Moldova Turcilor.—Ultimele momente ale lui Ștefan.—George Asacki.—Limba mielului.—Biserica Sf. Spiridon nouă din Bucuresci.

INDUSTRIALIZAREA FRUCTELOR

Cultura pomilor roditori este veche în țara noastră, mai ales în regiunea colinelor. De alt-fel arborii fructiferi cresc mai peste tot locul, și mulți din proprietarii noștri își fac o ocupațiune serioasă din crescerea pomilor roditori.

De la un timp încôce, ca mai toate culturile acestorii agriculturii, crescerea pomilor a început să ia o mare dezvoltare. Eră natural ca paralel cu înmulțirea plantațiunilor de pomi roditori, să crească și producția și deci se ivea grija desfacerii produselor.

Astăzi când lumea s'a înmulțit, și trebuințele noastre s'aun mărit, trebuie să căutăm mijloce de a întrebuința cu mai mult rost ori-ce fel de ródene dă pământul.

Este de nețăgăduit un lucru îmbucurător, că o parte din producția fructelor noastre se desface în

străinătate și că acest export de produse proaspete a crescut într'un chip simțitor în ultimii 12 ani; așa, consultând *Comerțul exterior* al țării noastre vedem că, pe când în periodul de la 1890 până la 1894, media exportului anual era de 679.395 kg., media anilor 1898 până la 1902 a fost de 2.628.425 kg. Totuși sunt ani, în cari producția pomilor este atât de abondentă, în cât tot mai rămân multe fructe neutilizate. Transformarea fructelor e foarte restrânsă la noi. Pe când Serbia și Bosnia scot sume mari din exportul lor de prune uscate și de magiun de prune, la noi acest export nu există.

Caisele uscate se pot de asemenea vinde cu preț bun în totă lumea. Noi nu exportăm caise uscate; din contră, cantitățile ce se consumă în țară, sunt aduse din depărtata Californie.

Anglia consumă cantități colosale de peltele, de fructe preparate fără zahăr, cari intră chiar în rațiunea soldaților.

Am pute să exportăm ori-cât de mult de acest *jam*, dar din contră puținul ce se mănâncă la noi e adus din Anglia.

Pe toate Domeniile Coronei, pe lângă grădinile de pomi roditori ce am înființat și din cari dăm fără plată, pomi pe la locuitori, se fac asemenea plantațiuni pe totă întinderea moșiilor, pe liniile din tarlale, așa că producțiunea pomelor va crește, fără îndoială, din ce în ce mai mult.

În special la prune, întinderea plantațiunilor a crescut după *statistica agricolă a Ministerului Domeniilor*, de la 56.170 hectare în 1899, la 80.784 hectare în 1903.

Trebuia să se găsească și o punere în valoare mai rentabilă, de cât transformarea în țuică, sau desfacerea în stare proaspătă. Acest mijloc este uscare fructelor, o industrie care cere mai multă pricepere și bună-voință decât capital, și care în Sârbia, în Bosnia, în Ungaria, a ajuns la un neașteptat grad de dezvoltare.

În Franța, din vremuri depărtate se prepară și

se exportă calităţi, relativ scumpe, de prune uscate, şi de cât-vă timp şi California, unde tot ce privesc cultura şi utilizarea fructelor, a luat o dezvoltare colosală, calcă în aceeaşi cale.

La noi în ţară, cu uscarea prunelor s'au ocupat, din străbuni, mai mult răzăşii din Moldova. Lozniţele (cuptóarele de uscat) şi acum sunt foarte răspândite în judeţele: Iaşi, Suceva, Neamţ, Bacău, şi dau, după împrejurări, un câştig destul de bun proprietarilor de livezi de prune. Aceste lozniţe, fiind însă defectuos construite, produc o marfă inferioară, de multe ori stricată, ne-egal de uscată şi în orice cas neîntrunind calitatea prunei bosniace, sârbesci, sau franceze. Prunele românesci, uscate pe lozniţe, nu sunt căutate nici odată pe pieţele cele mari, consumarea lor limitându-se mai mult în straturile ţărănesci din România şi Galiţia.

Ore noi, n'am puté face ceea-ce fac vecinii noştri Sârbii şi Bosniacii, cari scot an cu an din livezile lor de pruni peste 10 milioane lei, când în ţările lor sunt chiar mai puţine livezi de pruni de cât la noi?

De bună sémă că şi noi vom scóte póte întreit, când vom şti ce trebuie să facem, şi când ne vom încredinţa că, afară de ţuică, se mai póte scóte şi alt-cevã din prune.

Trebuie dar a se învăţa ţăraniî cu industrializarea fructelor.

Ion Kalinderu.

Lipsă de Femei. In America aũ tot emigrat bărbaţi, așa că a ajuns țara cea mai bogată în tóte, dar săracă de femei. O statistică a Statelor-Unite spune că în unele locuri numărul femeilor și al fetelor e abia de a treia parte din populațiune. In California sunt 230.504 bărbați gata de însurat și caută o soție în cele 88.745 de fete. In Idaho pe lângă 3.546 de fete se învârtesc 23.421 de băeți. La balurile ce se dau în Montano, fie-care fată are trei cavaleri, de aci rezultă că numărul bărbaților este întreit. In Oregon băeții sunt de patru ori mai mulți ca fetele, iar în Washington de cinci ori.

Cântecul Ogorului

Am o țară, am o casă,
Am un neam, am un *ogor*...
Cui mă plânde ȋicu-ȋ: «lasă,
Nu mă tem de viitor»!

Drag sunt țării, — ea mi ȋ dragă;
Casa, — nu pot fără ea;
Neamul, — mi-ȋ inima 'ntrégă,
Iar ogorul viața mea.

In ogor le vȋd pe tȋte,
El, la tȋte-ȋ legământ:
Să-mȋ încapă 'ntr'insul pȋte
Bucuria pe pămĭnt.

De sub nea când mi s'arată
Icȋ cu grâul înfrăȋit,
Icȋ cu fața lui curată
De tărâm întinerit;

Și cu ochiul când ȋ face
Plugulețului de zor.
Să-ȋ dea brazda ce l pface
Sân de maică roditor. —

Inima în mine cresco
Și dă mugur de 'nflorit,
Și ca mine, voĭnicesce,
Cine 'n muncă-ȋ potrivit?

Și ca mine cine-șȋ pȋrtă
Flórea hărniciei lui?
Cui, ȋ bate sporu'n pȋrtă
Cum ȋmȋ bate mie, — cui?

Dómne, ține-l temelie
Vieței nȋstre, tuturor, —
Că prescura sfĭntă, — ție
'Ți-o aducem din *ogor*?

N. Rădulescu-Niger.

DIŢ IESLE PE CRUCE.

(Fine).

Iosif din Aritmathea vine la Pilat, Guvernatorul Palestinei
să c eră pentru îngropare corpul M ntuitorului :

— O puternice Pilate
Ce st p nesci multe gl te,
D -mă pe Christos restignit,
De to i ai lui p r s it!
D -mă pe acest om strein,
Ce a murit în mare chin
 i Apostoli mul i avea,
C nd în lume el tr i  ;
Acum cu to ii au fugit,
L'au lăsat, l'au p r s it!
D -m , d -m  trupul cel rănit,
Fără milă  ntuit,
Fără milă necăjit,
 n sf ntul obraz scuipt!
Cu spin , ghimp , încununat
 i cu fiere adăpat,
Ca un mare blestemat !

* * *

D -m , puternice Pilate,
Trupul cel fără păcate
Al Domnului me  Iisus,
Care e venit de Sus
 i pre mare a umblat
Pe apă ca pe uscat;
D -m  acest corp  ntuit,
Fără milă chinuit,
Care orbilor vedere,
Sl b nogilor putere,
Bolnavilor u urare
 i la  chiop  a dat umblare.
Care pe mor i a înviat
 i dracii i-a alungat !

* * *

D -m  p'acest om ce n'are
Loc de stat, nici de culcare ;
Dacă n mut jidovesc,
Neam c inesc,
Neam sriptoresc,
Nu-l suferi pe p m nt,
D -mi-l să-l pui  în morm nt.
Acolo să odihnesc ,
Acolo să l cuesc ,
Jidovii să  nveselesc  !

* * *

 i lu nd Iosif corpul de sus de pe cruce, în giulgiuri curate
l-a  nf surat, cu miresme l-a îmbălsămat,  i în morm nt nou
din piatră săpat l-a pus.

Jidovii au pecetluit, cu sigiliu Domnesc, piatra d'asupra mor-

mîntului, ca nu cum-vă, năptea, înşelându-î somnul, să vie uce-
nicii lui să-l ture şi să dea lumii de veste, c'a înviat Christos.

* * *

Sâmbătă, năptea, spre Duminecă, pe la al treilea cîntat de
cocoşî, Mântuitorul a înviat din mormînt.

Iată cum s'a întîmplat scularea lui din morţi :

În acea năpte de Sâmbătă spre Duminecă, Jidoviî strejuiseră
cu soldaţi mormîntul lui Christos şi ei chiar întinseseră masa,
pe piatra pecetluită d'asupra mormîntului, ca să-şi petrecă în
mai mare linişte Pascele lor.

Pe cînd ei chefuiau şi ciocneau unul cu altul din pahare, di-
ceaû : Cînd acest vin se va face aci în pahar strugure copt,
cînd astă azimă după masă se va face grău verde şi cînd âst
cocoş fierd din strachină va înviă şi va cîntă *cucuriguu*, atunci
să învieze Christos, atunci, nici atunci !

O văpaie cerescă străbate văzduhul şi pe mormînt se lasă.
Soldaţiî strejarî, vedînd pe Christos cum din grăpă cu o lu-
mină Dumneşeiescă iese şi se înalţă ca un fulger către cer, aû
început să strige :

Christos a 'nviat
La ceruri s'a 'nălţat!

La strigătele soldaţilor strejarî de : «Christos a înviat!», Jido-
viî, se desmeticesc din zăpăcéla în care căduseră şi de témă ca,
soldaţiî să nu svonescă adevărul despre Învierea Mântuitorului,
îî cumpără cu mari sume de bani, şi-î silesc să spună în ceta-
tea Ierusalimului că Iisus Christos n'a 'nviat.

Cu bani aû cumpărat Jidoviî pentru restignire pe ziditorul lu-
meî şi tot cu bani aû cumpărat adevărul despre Învierea Dum-
neşeescului Fiû, l-aû dat lumii ca neadevăr, că Christos n'a
înviat !

Noî, adevăraţiî creştini, să nu ne rătăcim de la adevărata cre-
dinţă, cum aû lăcut Jidoviî, ci cu inima curată şi fruntea se-
nină, cu mâna pe slănta Evanghelie, cartea cea plină de ade-
văruri curate, să strigăm cu bucurie şi să cîntăm cu toţiî :

Christos din morţi a 'nviat,
Mărtea cu mărtea-a călcat,
Viaţa morţilor a dat !

Şi noi cu păstorii de pe vremuri să ne unim a noastre rugî
într'un singur gînd, cu inima curată, neîntinată de patimi. Să
uităm supărările şi duşmăniile dintre noi, fraţi şi prietini; să
uităm totul—pentru născerea celui din iesle, aql în mormînt,
măine la ceruri, şi în profumuri de cîntări, cu adîncă smer-
nie, să-î adresăm cuvintele :

Astă-qi Domnul cel de sus,
Bunul Dumneşeu Iisus,
Ce s'a născut pentru noi,
Să ne scape de nevoi —

Din păcatul din Edem,
De marele crud blestem,
Astăzi noi teji să-l cinstim,
Cu cântări să-l prea mărim :
Că Ele cu adevărat
Al Lumii mare Impărat !

* * *
Și Ion l-a botezat
În Iordan—și lui i-a dat
Nume mare de împărat :
Mântuitorul Iisus,
Glăsuț de cel de sus;
Iar cu nume de Christos
Il chemăm noi cei de jos,
Că ne este drăgăstos
Și la lume de folos !

* * *
Și pe cruce 'n cuie sus
A fost pus blândul Iisus;
Iar în mormânt nou săpat
Christos a fost îngropat !

* * *
A treia zi în mănecă
Iisus din morți s'a sculat;
La ceruri El s'a înălțat,
Cu Tatăl de drept'a stat !
Sionul l-a cuvîntat
Că din morți cu adevărat
Iisus Christos a înviat !

Cristian N. Țapu.
Profesor-Focșani.

Povestea lui Ștefan cel mare și Sfânt.

Mărtea lui Ștefan cel Mare.

Și iua cea mândră și luminosă a Moldovei e aproape pe sfârșite, căci sorele ei se îndreptă încet către apusul vieții.

Razele lui ferbinți s'a răcit, lucirea lui a prins să se întunece și, mai aruncând câte-vă mănuchiuri de raze lucitoare, lumina-i în curînd se va stinge și va intra în întunericul vecinicieii. Dămne! Dămne! de ce sunt tôte trecătore și menite să se prăpădescă, întocmai ca roua dimineții, ca aburul sării, ca negura tōminei, ca norii ce-i împrăstie și-i nimicesce vîntul? Craii mari, de necuprins cu mîntea, s'aŭ prăpădit și s'aŭ nimicit, și viețile atător viteji s'aŭ stins în vreme, ca flacăra unei candelă în bătaia vîntului. Trăiesc vitejesece o viață de om, se fac îngroziti de lumea întregă și de odată, când nici prindă măcar de veste, încep a slăbi, césul cel din urmă s'apropie, mărtea suflă în flacăra sufletului... s'a sfârșit.

Și când socoți și-ți dai sémă că omul ca și tóte mărețiile ce ne înconjóră, acu pot fi, acu pot pieri într'o clipélă, nu te poți oprí de a nu oftă și a díce: *Ce puternice și ce slabe sunt tóte.*

Dar cele ce nu mor nici odată, cele ce nici vremea și nici o putere nu le póte sfărámă, sunt faptele mărețe ale ómelnilor și mintea, care le trece de la véc la véc, spre pomenire.

.....
 Cel mai voinic între voinici, coróna vitezilor, Ștefan-cel-Mare și sfânt, acel care a înfruntat cu atâta bărbăție primejdiile cele mai mari, prin care póte trece o țară, s'a coborât de pe tronul său aurit într'un pat de abanos, unde stă țintuit de bólă, cu fața galbenă ca ciara, împrejmuită de o barbă argintie lucitoare, cu përul alb ca zăpada, răs-firat pe umerii lui slăbiți, cu ochii vii și lucitori, căci într'inșii se grămădiseră acum scânteaia vieței lui, cu mânele și picioréle slăbite de podagră și de durerea vechei rănii de la picior, care a căpătat'o în lupta de la Chilia.

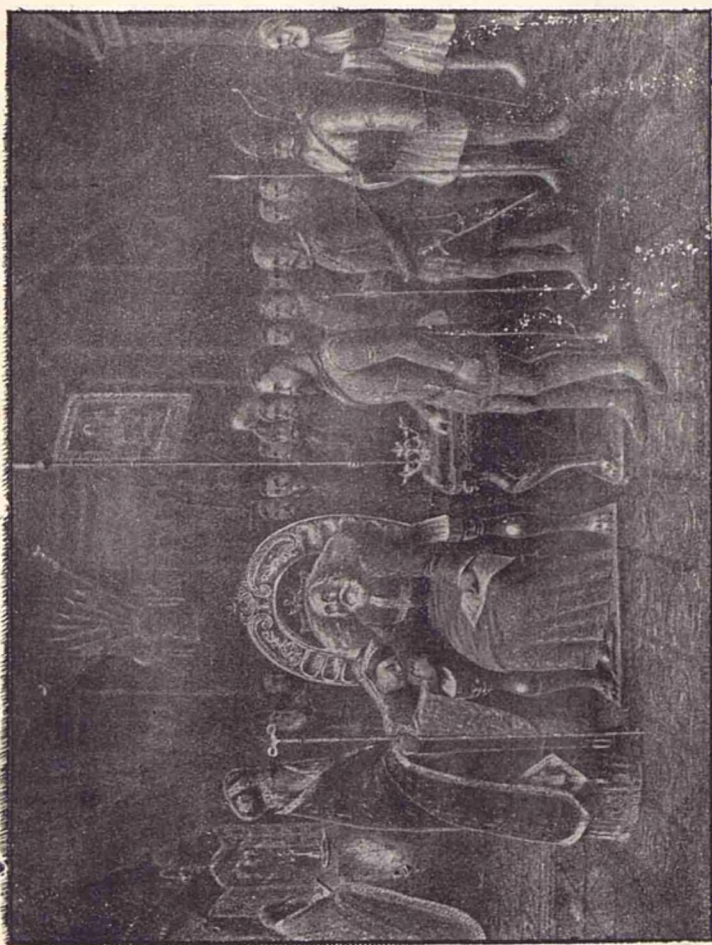
Cel mai vitez între vitezi, după 47 ani 2 luni și 3 săptămâni de domnie gloriósă, zace pe patul morții, așteptându-și sfîrșitul, care mai póte întârđia, o dí, un cés, o clipă. Și acest vitez care plin de tinerețe și puterea vieții, 'și-a nesocotit viața, când eră vorba s'o jertfescă pentru țară, acum când simte că mórtea încet, încet, s'apropie și-i întinde să bea cel din urmă pahar, simte că inima i se strînge de durere. Ce doctori mari n'a adus de prin țări străine, dar de géba, bóla eră prea veche și înrădăcinată. Așa-i când omul nu ia din pripă o metóhnă, cât de mică fie ea, căci de se învechește nici un doctor și nici un léc n'o mai póte tãmădui!

Dar marele și sfântul Voevod, având multă credință în Dumnezeu și în viața viitoare, curând își întări inima, așteptând cu răbdare deslegarea sufletului de trup, mai ales știind că pe cea lume îl va aștepta viața de veci; iar pe pãmânt, faptele lui îl vor face să trăiască, atât cât va trăi și poporul său.

Cu tóte că acest sfânt și iubit Voevod eră în prada suferințelor morței, deși trupul său eră pe jumătate țapán, mintea însă și-o frãmântă tot numai și numai spre binele țarei. Hotărâse de mai înainte ca la tron să-i urmeze fiul său legitim, Bogdan; iar pentru că în lungul domniei vëduse ce le póte pielea crailor creștini, cari toți cu dușmănie și viclesug au umblat cu dânsul, apoi știind ce greu este a te lupta cu păgânii de turci, care, dacă te închinaii lor și le plătiaii peșcheș, își erau credincioși și te apărau cu bună credință, lăsă, cu limbă de mórte, feciorului-său, hotărârea lui, de a închina țara Turcilor și a lega prietenșug cu dânsii.

Dar n'a fost dat lui Ștefan să-și dea sufletul înainte de a mai avea încă odată prilejul ca să arate cât eră de hotărât, atunci când era vorba de binele țarei. El mai avea,

afară de Bogdan, care'i eră fecior legitim, încă unul numit *Petru Rareș*, care l făcuse cu o mândră pescăriță, numită *Rareșa*. Acesta moștenise pe tatăl său în vitejie și mândreța chipului. Acu, chiar înainte de a-și da sufletul domnul Ștefan, numai ce, vre-o câți-va boerî, cari iubeau pe Rareș, se burzu-luiră și arătară către Vodă, că nu voesc de domn pe Bogdan ci pe Petru Rareș.

Ștefan cel mare simțindu-se aprópe de mórte și vėdėndu-se înconjurat de mulți dușmani, îndemnă pe fiul său Bogdan să închine Moldova Turcilor.

Domnul Ștefan, vădend că, în inimile boerilor, iar vreă să încolțescă buruiiana nėgră a hărțuelei pentru domnie, se întristă fórte și, măcar că viața înt'insul sta când de când să sbóre, porunci să-l scóță cu patul afară și acolo, înaintea oștirea puse de se tăiară capetele tuturor boerilor, cari nesocotise dorința lui, spusă aprópe cu limbă de mórte. Printr'acėsta, voi să arate marele Ștefan, că el nu socotesce de păcat văr-

sarea de sânge, atunci când îi făcută, ca să apere țara de vrajbă și alte vărsări mai mari de sânge, cari pot aduce îngenuchiarea și sfârșirea țării și a poporului.

După aceia, Ștefan cel Mare și sfânt, fu dus înapoi, în casă, și ceru bătrânului Mitropolit Teoctist, care de o jumătate de veac, ducea cârja păstoriei, sfânta cuminicătură, pe când Dómna Vochița și fiul ei Bogdan suspinau adânc, îngenuchiați la piciorle patului.

Ultimele momente ale lui Ștefan cel mare.

Toți stau cu sfințenie în piciorle: Mitropolitul, slab, gârbovit de anî și cu mânele tremurătore, vlădici, egumeni și diaconi, îmbrăcați în haîne de slujbă, flórea boerimeî românescei și copiii de casă, cari cu ochii în lacrimi, privesc, cu smerenie, pe *Cel mare și puternic*, care se stinge încetul cu încetul, întocmai ca amurgul unei zile mândre și luminóse.

De odată un fior trecu prin totă sala. Domnul ridică ochii spre cer, un oftat adânc muri pe buzele lui vinete și odată cu amurgul zilei de *Marți 2 Iulie 1504*, s'a stins viața acestui mare vitez, rămâind ca el să trăiască în veți de veți, în sufletele noastre.

Bogdan și totă boerimea prinse a plînge și a sărută cu sfințenie mâna mortului, iar *Domna* așa amar bocea, că și pietrele se înduioșau la auzul plînsului ei necurmat și mai târziu s'a stins tot în această cumplită și amară durere.

După aceia Bogdan Vodă fiind ales de urmaș, trimise soli pe la toate Crăiile, cu această jalnică știre, ba vesti chiar și pe *Papa de la Roma*, cari puse de se făcură rugăciuni, în bisericile lor, pentru sufletul marelui Voevod; iar apoi, împodobindu-l pe Ștefan cu un pieptar lung de postav scump, apoi cu un straiu de fir de aur și pe de-asupra cu mantia de domn, puindu-i în cap coróna domnescă și în mâni buzduganul, îl aședară pe șese chingi late de fier și-l înormântară, într'un mormânt săpat frumos în marmură sură, în sunetul plângător al clopotelor, în jalea și plînsatul mulțimei, în rugăciunile cucernice ale tuturor sfinților părinți, cari au slujit, și în bocetele nemângăiate ale *Domnei Vochița*.

Și așa s'a sfârșit viața celui mai vitez, mai drept, mai darnic și mai iubit, dintre Voevozii țarei Moldovenesci, viața lui *Ștefan cel mare și sfânt*.

Laurenția Gribincia.

CRONICA SCIINȚIFICĂ

Coțofana.

Coțofana se deosibesce de corb, fiind-că are aripile mai scurte, coda mai lungă și în etajuri și printr'o îmbrăcăminte mai puțin mormântală.

Coțofenele sunt omnivore ca și corbi, cu deosebirea, că ele nu se nutresc cu prădi mörte.

Ele au mania, fie în stare sêlbatică fie domestică, de a-și face provisiuni, ascundênd ori-ce corp strălucitor.

Instinctul furatului este foarte desvoltat la aceste paseri, împrejurare, ce le-a atras din timpurile cele mai vechi o mare celebritate.

Se spune, că o servitoare fu acusată de a fi furat niște

tacâmuri de argint, și fiind dată în judecată fu declarată culpabilă și spânzurată pentru această faptă. În cele din urmă însă s'a recunoscut nevinovăția ei, dar fusese prea târziu! Autórea furtului fusese o coșofană. Faptul s'a întâmplat la Paris la un turnător de clopote din parohia St. Jean en Grève.

Coșofana este foarte încredătoare; numai de om se teme și o iea la fugă vedându-l că se apropie.

Lucru ciudat nu se teme de câine, de vulpe și de nici o pasere răpitoare.

Când se ivesce în mod neașteptat vr'un vultur, coșofana începe să strige din toate puterile, chemând într'o clipă în ajutorul ei pe toate celelalte paseri de specia ei, cari se îngrămădesc în jurul ei, apărând'o, și fiind unite reușesc să-l alunge.

Coșofana alérgă cu multă ușurință și cu óre-care grație, sborul ei este greoiu.

O particularitate a acestor paseri este, că ele strigă și cârăie în continuu, une-ori într'un mod asurđitor, ceea-ce a contribuit la nascerea proverbului: «Flecară ca o coșofană», epitet, ce se dă mai cu sémă femeilor limbute, cari nu tac un moment, tocându-le gura într'una ca clopotul, sau ca tóca.

Coșofana își construiesce cuibul în vârful arborilor celor mai înalți sau a stușișurilor celor mai dese.

Cuibul 'ș-l face din ramuri de spină, din rămurele foarte subțiri și din nisip, pe care-l aduce cu ciocul.

Cuibul coșofenei este interesant prin forma, mărimea și soliditatea lui. Ea începe să facă mai multe cuiburi de odată, unele fără nici o témă, pe cel din urmă însă cu precauțiuni infinite, spre a nu fi observată.

După părerea naturalistului german Nordmann, coșofana procedează astfel spre a înșelă persoanele, ce-i spionéză mișcările; căci în acest din urmă cuib își depune ea ouele. Dacă faptul este adevărat, presupune de sigur o mare viclenie la această pasere.

Coșofana face șapte sau opt oue, cari sunt clocite alternativ de cei doi soți.

Amândoi arată cea mai mare iubire, pentru puii lor, pe cari îi îngrijesce foarte bine.

Coșofana se imblânđesce foarte ușor, devenind foarte prietenoasă.

Ea ține foarte mult la dragostea stăpânului ei, însoțindu-l pretutindeni cu atâta stăruință, în cât devine une-ori chiar supărăciasă.

Ea învață să vorbească și dintre cuvinte îi place să repeteze adese ori cuvântul frances «Margot».

Iscușința ei de pronunțare se mărește tăindui-se friul fibros și môle, ce lęgă la partea inferiöră limba cu vëlul palatului.

Coțofana locuesce în tôte părțile lumei. Coțofana Euro-pénă se găsește mai cu sémă în țările cu multe șesuri. Ea este o pasere de alt-fel frumósă, cu penele negre și moi la pipăit, avënd pieptul și o parte din aripă albe.

Se găsește în Brasilia și în Paraguay o specie de coțofană ale cărei pene în întregime sunt albastre, în colórea cerului aduriu, afară de cap și gât, cari sunt negre.

A. Vëntul.
Profesor

G E O R G E A S A C K I .

I.

Aga George Asacki s'a născut în orașelul Herța la 1788 Martie 1. A fost, cum spune V. A. Urechia, marel eși nemuritorul luptător pentru triumful limbei române și apostolul cel mai devotat al școlei naționale. S'a cređut de unii că Asacki e originar din Basarabia, lucrul nu e exact; talăl seü a fost din Ardél și preot—Leon Asacki.

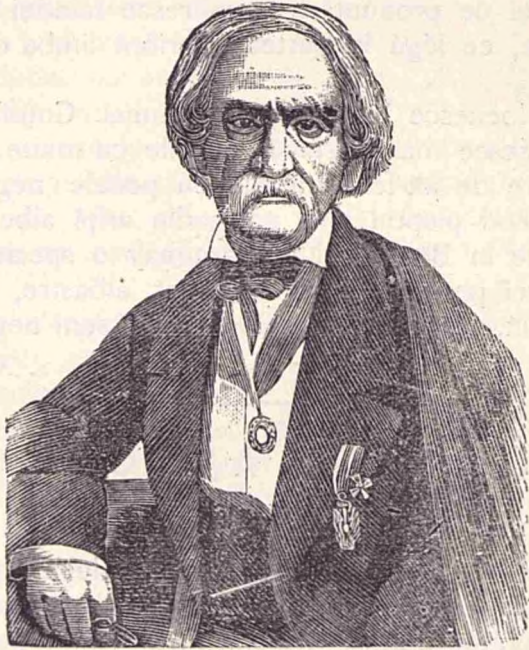
De la 1805 până la 1808, Asacki petrecu pentru sănătate și pentru studii în orașul Roma din Italia, ocupându-se și cu pictura și poesia.

A învățat arheologia și limba italiană, publicând în jurnalul «Il Campidoglio», un sonet, în urma căruia deveni membru al Societăței Literare din Roma.

La 1812 găsește în Moldova pe principile Scarlat Calimacki înconjurat de fanarioți, lucru care a desgustat mult pe tinerul entusiast care venea în țară cu vorba «Dacia» pe buze. Șase ani de țiele predete cursul de matematică, în limba română, la Academia elină din Iași și publică o Aritmetică, o Algebră și o Geometrie.

În urma luptei lui Asacki, se înființază o Epitropie de învățături, în care făcea parte ca mădular și Mihai Sturdza.

Epitropia Școlilor la 1814 încuviință «D'a se paradosi (preda) învățăturile în limba națională cu ajutorul celor clasice». Și căutară «mijlocele de a întemeia o sistemă de învățătură publică înlesnitore, potrivită cu gradul luminării Europei și cu trebuința acestei țări».

George Asacki.

Lui G. Asacki i se datorește înființarea unui curs de drept le 1814 de către Christian Flectenmacher ; organizarea unui teatru de societate la 1816, unde debutară în limba română fii de boieri ; trimiterea lui G. Seulescu la 1819 în streinătate pentru filologie ; înființarea Conservatorului filarmonic la 1839 ; fondarea la 1820, împreună cu Mitropolitul Veniamin, a seminarului de la Socola.

În timpul Eteriei grecesci, toate școlile fură închise și Asacki fugi în Basarabia.

La întorcere sub Ioniță Sturdza, Asacki se pune din nou pe muncă așa că la 1825 ajunge la scopul dorit ca limba de predare a tuturor învățăturilor în toate școlile să fie cea română. Cinci ani fu agent al Moldovei la Viena, unde se ocupă și cu cercetare de documente. Ioniță Sturdza îi acordă pentru merite rangul de Agă.

Divanul, după îndemnul său, propune înființarea Școlii Mari (Academia), la Mănăstirea Golia. Școla s'a înființat la Trei Ierarhi la 1828. Tinerii absolvenți puteau să ocupe slujbe la Divan, la Visterie și la orice cancelarii. Acesta însemna gonirea cărturarilor greci.

D. Teleor.

RĂZBOIUL RUȘO-JAPONEZ

Orașul Dalny

A venit știrea că Rușii s'au retras din orașul și portul Dalny, după ce mai înainte l'ar fi distrus și că această localitate a fost ocupată de Japonezi. Dalny e situat într'o vale, de trei părți e înconjurat de deluri înalte, iar de a patra e închis de golful Talienvanului. Orașul nu are vre-o însemnătate comercială și e construit de Ruși. Arhitectul din Petersburg la împărțit în trei părți: orașul burghezilor, al comerțului european și al Chinezilor. În prima parte se află edificiile publice, biourourile societății drumului de fer, locuințele guvernatorului și ale altor funcționari, biourourile poștei, telegrafului și telefonului, închisorea, uzinele electrice și alte 200 edificii administrative. Orașul europenesec, centrul afacerilor din Dalny, cuprinde o suprafață pe 1.100 acre. Are numeroase alee cari poartă numele orașelor mari. Partea chinezescă a orașului e despărțită de cele-l-alte printr'un parc public și grădini botanice. Rușii au cheltuit milioane de ruble pentru Dalny, și în privința luxului, numai Parisul se poate asemăna cu acest nou oraș al Răsăritului. Sunt strade largi, bine pavate, drumuri de macadam, pe o lungime de 50 de mile, biserici, oteluri, teatru, etc. Dalny mai este punctul terminus al celui mai mare drum de fier din lume, care face comerțul Asiei pe o lungime de 5.000 de mile. De două ori pe săptămână pornesc trenul transiberian din Dalny la Moscova și drumul îl face în trei-spre-dece zile. Dalny scurtază drumul în jurul lumii și apropie China cu opt zile de Europa. Portul intern e apărat de un dig de piatră, lung de 6.000 picioare. Două mari macarale cu abur ridică câte 50 tone; un doc de granit, lung de 500 picioare și larg de 50 e în funcționare; altul de 600 picioare lungime eră aproape gata; amândouă au ateliere de reparat. Uzinele sunt iluminate electric. Portul posedă toate instalațiile moderne.

Rusia luase Dalny în arendă pe timp de 25 ani; dar acest oraș nu e construit numai pentru un interval așa de scurt.

Geograf.

Limba mielului, Otrăţel, Oraţel, Borauţa.

(*Borrango officinalis*).

Leste o plantă cam de 30—70 centimetri, de înaltă, acoperită cu perişori tari, cu frunze mari gróse, eliptice, şi acoperite de perişori. Infloresce din Iunie—Septemvrie, flori albastre ca cerul, sau albe, rare ori roşioare; sunt puţin mirositoare, şi aşedate la vârful ramurei. Cresce

Limba mielului.

prin păduri, vii, crânguri, şi prin toate terenurile uşore, nisipóse.

Se întrebuinţeză ca leac de la această plantă, florile, care trebuiesc recoltate pe măsură ce vor în-

florî, și frunzele și tulpina cari trebuiesc culese de la 15 Iulie — 1 August.

Să nu se confunde întrebuințarea acestor diverse părți din plantă, fiind-că nu conține aceleași tării, ast-fel: florile conțin foarte mult *mucilag*, sunt deci emoliente, potolitóre, se pot da cu folos la tuse, guturaiu sau rēcělă; pe când frunzele și tulpina conțin: *azotat de potasă*, pentru care le face diuretice, adică măresce cantitatea de urină, putându-se da cu folos la reumatism, coriū (pojar), scarlatină, și la bólele de bēșica udului.

Din florî se face ceaî 10 — 15 gr, la 1.000 grame apă, și din frunze și tulpină se face fiertură 40 — 50 grame la 1.000 grame apă.

Dr. Constantin An. Macri.

Foltesci-Covurlui.

Stropitul viei contra manei.

Este mai bine a stropi viea contra manei înainte de a se ivi, căci atunci nu facem de cât să oprim mersul bólei în loc.—De alt-fel în urma cercetărilor d-lui Gy. de Iastvanffy, mana póte ataca direct strugurile fără a se ivi mai întiiu pe foi.— În acest cas răul este mult mai mare.

Un bun gospodar nu trebuie să aștepte să se ivescă bóla, ci trebuie să facă tratamentul preventiv, în dată ce lăstarii viței au 15—20 cm. de lungime.—Acéstă periódă corespunde la noi cu începutul lunei Maiu.

Asupra zemei de întrebuințat, sunt astă-dî foarte multe preparațiuni, care dacă sunt bine preparate și aplicate la timp, dau rezultate bune. — Chiar și în țara noastră sunt 2 preparate și anume *salamura Florica și antiperonosporina*, preparată de d. G. Florescu, droghist la Bacău.

Asupra saramurei Florica nu ne putem pronunța, căci n'am avut ocaziune să o vedem aplicată în practică. — Cât pentru antiperonosporina d-lui G. Florescu, ea a fost experimentată atât în pepinierele Statului cât și la particulari, vițele tratate nu au fost atinse de bóla, dar anul trecut nefiind un an cu bóla desvoltată, nu ne putem pronunța în mod definitiv.—După experiențele ce ne propunem a continua și anul acesta, sperăm că vom putea să ne dăm părerea în deplină cunoscință de cauză.—Cunósem substanța principală ce intră în compozițiunea antiperonosporinei, și sperăm că ea va fi folositóre.

Din multele feluri de zemuri întrebuințate până acuma, tot

zéma bordeleză este cea mai mult întrebuințată și de aceea voim a arăta modul cum se prepară. Zéma bordeleză să compune din piatră vînată, var alb și apă. — Cantitatea ce intră în compozițiunea zemei, din piatră vînată și din var, variază după tratamentul ce dăm și după gradul de curățenie al celor 2 substanțe.

Pentru ca zéma bordeleză să fie folositoare, trebuie neapărat ca piatra vînată să nu conțină de cât cel mult $1\frac{1}{2}$ —2% necurățenii, căci îndată ce ar trece peste această limită ea nu mai este bună.—Prin urmare dacă nu putem analiza piatra vînată, e bine cel puțin să o cumpărăm de la o casă de încredere și să căutăm ca să fie în cristali lucii, albaștri, fără urme verzi sau de altă culoare prin ea.

Cel mai bun var pentru zéma bordeleză este fără îndoială varul gras.—Când varul provine din pietre bune și a fost bine ars la stingere, nu lasă nici pietricele, nici alte părți nediluabile. În acest caz ea se transformă într'o pastă albă, unsuroasă la pipăit, mărindu-și foarte mult volumul prin stingere.

Unele pietre de var, deși gras, însă fiind-că sunt provenite din pietre rele de var, sau nu au fost bine cöpte, lasă prin stingere resturi de pietre.—În asemenea cazuri e bine a determina cantitatea de var ce trebuie să întrebuințăm pentru a neutraliza 1 kilog, de piatră vînată.—Întrebuințarea hîrtiei de turnesol, este indicată în asemenea cazuri.

Presupunënd că ambele substanțe sunt de prima calitate, formulele ce recomandăm a se întrebuința sunt pentru : *I-ului tratament* : $1\frac{1}{2}$ kgr. piatră vînată și $1\frac{1}{2}$ —2 kgr. var alb gras, la 100 litrii de apă.—Primul tratament sedă înaintea înfloririi.—*Al II-lea tratament* și al 3-lea, dacă e nevoie a se face, întrebuințăm la 100 litrii apă, 2 kgr. piatră vînată și 2— $2\frac{1}{2}$ kgr. var alb.

Preparațiunea zemei bordeleze cere óre-cari îngrijiri pe care credem că e bine a le arăta.

Disolvarea varului și a pietrei vinete să se facă separat Piatra vînată se disolvă mult mai ușor în apă căldicică de cât în apă rece. Dacă nu avem apă căldicică, atunci punem piatra vînată într'un sac pe care îl atîrnăm în butoiul cu apa în care se va prepara zéma.

Varul se stinge încetul cu încetul și apoi să lasă să se răcöscă

După ce s'a răcit, atunci să tórñă apă (pe care o măsurăm), pentru a face un lapte de var.

Prepararea se pöte face în mai multe moduri și anume :

1) Putem disolva piatră vînată în 5 litrii de apă, varul îl stingem în 10 litri de apă, turnăm laptele de var în soluțiunea de piatră vînată amestecând mereu, și după ce s'a amestecat bine, adăogăm restul de apă pentru ca să complectăm 100 litri de apă.

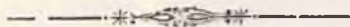
2) Piatra vînată o disolvăm în 85 litri de apă, și în ea

punem laptele de var, puțin câte puțin, amestecând mereu. Laptele de var înainte de a fi întrebuințat, e bine să-l strecurăm printr'o sită, ca să-l curățăm de petricele sau alte corpuri străine:

3) Americanii recomandă un procedeu puțin cam diferit. El consistă în a disolva piatra vînată în 50 litri de apă, a face din var un lapte de var întrebuințând pentru acesta tot 50 litri de apă. Cu alte cuvinte avem 2 soluțiuni de concentrări egale.

Atunci să ia vasul în care voim a prepară zema și să tórna încetul cu încetul în acelaș timp amîndouă soluțiunile. Operațiunea se termină, amestecând însă și în urmă bine zema. Acest procedeu nu diferă mult și prin el se obține o soluțiune mai ușoră.

(Rev. Viticolă).

Industria României.— Din raportul consulatului Austro-Ungar la București, despre starea Industriei României în anul 1903, raport publicat zilele trecute, rezultă că România are în funcționare 625 stabilimente de fabrică. Dintre acestea 236 sunt înființate din timpul de înainte de 1886; 167 în anii 1886—1902; iar 292 din 1902 până acum. Capitalul investit în toate fabricile acestea, fără a fi luat în socotelă și capitalul de circulațiune, face 247.388.890 franci. Capitalul cu care lucrază fabricile se împarte astfel: cu capital sub 25.000 de franci, lucrază 96 fabrice (total 1.317.794 franci); cu capital de 25—50.000 de franci, 78 fabrice (total 2.752.835 franci); cu capital de 50—100.000 de franci, 113 fabrice (total 7.997.574 franci); cu capital de 100—250.000 de franci, 152 fabrice (total 24.455.672 franci); cu capital de 250—500.000 de franci, 76 fabrice (total 26.552.342 franci); cu capital de 500—750.000 de franci, 36 fabrice (total 21.585.079 franci); cu capital de 750—1.000.000 de franci, 16 fabrice (total 12.940.147 franci); cu capital de 1—2 milioane, 27 fabrice (total 37.354.077 franci); cu capital de peste 2 milioane, lucrază 26 fabrice (total 112.433.215 franci). — Materia brută, prelucrată în aceste fabrice în cursul anului 1903, valorază 120.927.709 franci, din care numai din valoare de 25.600.344 franci a fost esportată în străinătate, restul fiind consumat în țară. Profitul tuturor întreprinderilor a fost 35 $\frac{1}{2}$, milioane. Cea mai mare circulație a făcut-o industria de *morărit*, cu 50.122.724 franci, apoi: grupul industriilor confecționătoare (cu 79.882.275 franci), și fabricile de tutun (cu 28.265.500 franci). În toate 625 fabrici au fost angajați 39.746 lucrători, între cari: 30.461 români, 7.071 străini și 2214 evrei din România. — Fabricile de rangul industriei de mijloc sunt 639; mori sunt 5.630, cu 28.869.534 franci capital investit; ferestraie sunt 778, cu 800.403 franci capital investit; cazane 21.421. În toate aceste au fost angajați 97.755 lucrători, între cari: 65.948 români, 12.636 străini și 19.181 evrei din România. — Durata timpului de lucru — la fabricile de toate categoriile industriei mari — au fost: la 376 fabrice peste 10 ore pe zi; la 246, între 8—10 ore, la 2 sub 8 ore pe zi.

Biserica sf. Spiridon-Noū din București,

În a doua jumătate a vécului al XVIII-lea, se pune temelia unui locaș dumnezeesc pe podul Beilicului, ađi Calea Șerban-Vodă din București. Intemeetorul acestui sfânt locaș e însuși domnitorul țării românesce, *Scarlat Ghica V. V.* (ocârmuitor în două rânduri al Munteniei între anii 1758—1761 și 1765—1766, iar în Moldova între anii 1757—1758).

Zidirea a început în anul 1766. N'a avut însă fericirea să-și vadă gândul împlinit, căci în acelaș an își dă obștescul sfârșit. Fiul și următorul său la tron, Alexandru Scarlat V. V. (ocârmuitor al Munteniei între anii 1766—1768) socotese ca o sfântă datorie a sa, de a termina biserica începută de părintele său. Pentru aceasta, în al doilea an al domniei sale (1767) continuă zidirea bisericii, pe care o și termină în 30 Septemvrie 1768, înfrumusețând'o și adăogându-î clopotnița, zidiri

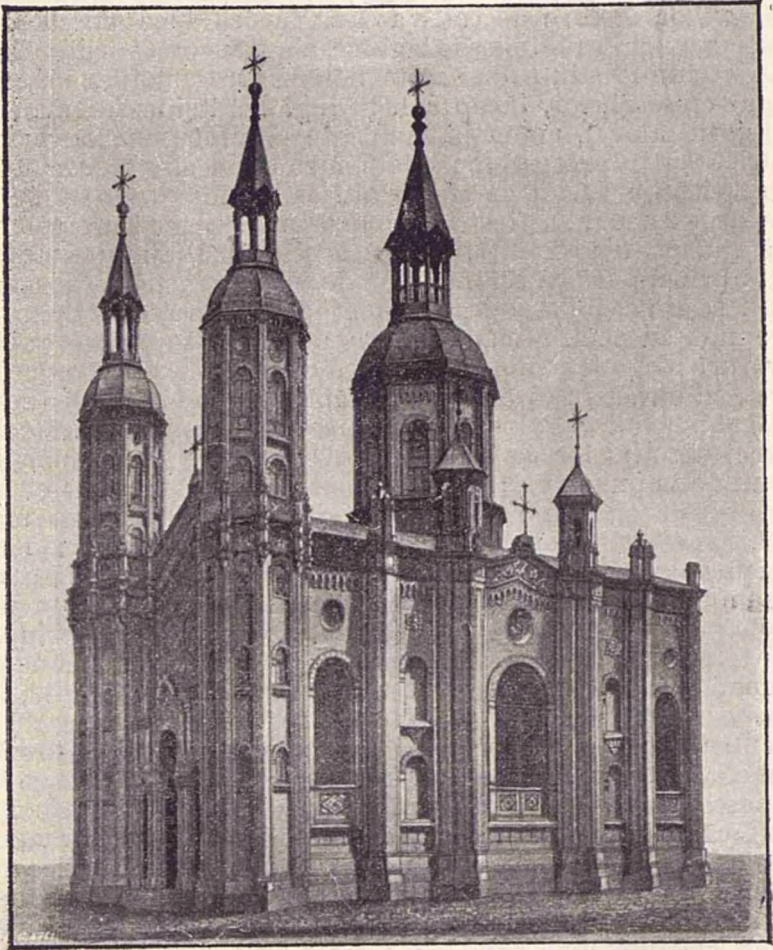
prin prejur și alte îmbunătățiri. Acastă biserică o închină în cinstea sf. Spiridon al Trapezundeî, făcătorul de minuni și al sf. Visarion al Lariseî.

Biserica acésta a durat până în anul 1852, când din cauza ruinei, marea Epitropie avënd și aprobarea Domnitorului Barbu Dimitrie Știrbei, hotărâsce rezidirea ei din temelie. Lucrarea s'a început în Martie 1852 și s'a terminat în Octomvrie 1858, iar în 8 Noemvrie 1860 s'a sfințit cu o deosebită pompă.

Noua biserică se presintă în cele mai bune condițiuni, fie ca zidire, fie ca artă. Ea e cea mai spațioasă biserică din capitala țarei!

Pentru întreținerea acestei biserici întemeetorii i-au lăsat mai multe bunuri și cu supravegherea lor, Alexandru Sc. Ghica a întocmit o mare epitropie compusă din Mitropolitul Ungro-Vlahiei, din marele vistier (ministrul de finance) și din marele postelnic (ministru de externe). Ca epitrop administrativ și care nici odată să nu fie călugăr, a însărcinat pe spătarul Dumitrache Ghica, ca unul ce este din nēmul său, urmând în privința acésta dreptului de ctitorat, care lasă voe fondatorului de a-și desemna pe cine voesce să conducă institutul de bine facere ce fondéză.

Din lucrarea: Șapte biserici.

Biserica Sf. Spiridon-Nou din Bucuresti.

Maņa legumelor.

După cum viea este bântuită de mană (peronospera viticola) tot așa și cartofii, castraveții, pepeni verzi, pepeni galbeni, ceapa și în deosebi ceapa de sēmîntă, sunt nimicite de mana așa numită în știință *phitophora infenstans*, bōlă care se înrudesce cu mana viilor și care de câți-va ani încōce face stricăciuni foarte mari prin grădinile de legume, ale tuturor agricultorilor.

Stricăciunile aduse de această bōlă sunt: Cartofilor încă pe timpul creșterii lor, încep a li se îngălbeni și uscă frunzele; pe lujerul atacat, mana pătrunde în pămînt până la cartof, îl strică și-l putrezește, și odată numai un singur cartof în cuib stricat, e destul ca și cei-lalți să prindă de la el bōla, care deși nu par a fi stricați, însă puși la păstrare pentru ernală sau pentru sēmîntă, se strică și nu mai au putere de a eși în primă-vară ca cei neatinși de mană; castraveților mănăi li se usucă foile, rodese puțin, rodul (castravetele) pare a fi împuns cu acul, rămăne mic și adesea-orî se îndoesce; iar murături nici-odată nu se pot face din acești castraveți, de ore ce se strică în câte-va săptămāni; pepenilor verzi (harbujii) și pepenilor galbeni, de asemenea li se usucă foile de pe vrej și rodul lor ca și la castraveți, este pe tōte părțile ciuruit de împunsături; în această stare nu se mai coc și cu tōte îngrijirile date rămān cruți, iar cei ce par a fi mai copti, nu au gust la māncare; cēpa tot în timpul creșcere i se vede de o-dată ofilită și foile uscate până la pămînt, din care cauză nu mai creșee bine în pămānt și atāt cāt e creșcută nu sepōte păștră bine, e supusă stricăciunii, oricāt de meșteșugit am păștra-o peste ernală; iar cēpa de sēmîntă fiind mānată, tot-deauna rămăne sēcă și ast-fel rămăne fără sēmînta, la care ne așteptăm.

Pentru a scāpă grădinile de această primejdie, dām următorul sfat: Cartofii să se stropescă cu aceeași zēmă, cu care se stropesce viea (piatră vānātă 1½—2% și cu 2% var alb nestins), cānd lujerii au creșcut de 10—15 c. m. și dacā timpul e ploios, se mai stropesc și a doua oră, peste 20—25 zile; tot ast-fel castraveții și pepeni trebuie stropiți bine mai înainte de înflorire și nici-odată dupā înflorire; cēpa (cāpătānă) trebuie stropită bine cānd s'a ridicat foile d'asupra pămîntului și dacā de asemenea e timpul ploios, se va stropi a doua și chiar a treia oră; iar cēpa de sēmîntă trebuie stropită odată sau de douā orî—după cum e de ploios și umed timpul—, numai până ce se desvelesc florile.

În felul acesta, cartofii, castraveții, pepeni verzi și cēpa, vor scāpă de mană, vor creșee și se vor cōce în deajuns și se vor păștră peste ernală fără stricăciuni.

Gh. Manolescu
Vărleni — Văleca

H. M. STANLEY

De curând a murit la Londra, în etate de 63 ani, renumitul explorator african Henry Morton Stanley. Din biografia acestui faimos bărbat, dăm următoarele amănunte: Rămas în etate de 3 ani orfan, a crescut în orfelinatul Saint-Asaph; părăsind acest orfelinat se angajă ca băiat de cabină pe bordul unui vas, pe care fu adoptat de un neguțator numit Stanley. Ca tânăr a luptat în armata confederaților, și fu făcut prizonier! Intră apoi în marina Statelor-Unite ca sub-locotenent, părăsi acest serviciu și făcu călătorii prin Abisinia și Spania.

În anul 1870, plecă în căutarea exploratorului *Livingstone* în Africa și îl găsi după un an în apropierea lacului *Tonganyka*. Exploră cu *Livingstone* împreună partea de nord a lacului, îl părăsi în 1872 și se reîntoarse în Anglia.

Diarele «*New-York Herald*» și «*Daily Telegraph*», îl însărcinară în anul următor cu o a doua misiune în Africa. În această misiune exploră cu succes regiunea africană «*Victoria Nyanza*» și urmă timp de opt luni cursul marelui fluviu, pe care *Livingstone* îl credea a fi Nilul, și care era în realitate unul din brațele superioare ale fluviului Congo. În decursul anilor de la 1879—1882 descoperi basinul râului Congo și înființă în 1884 stațiuni comerciale dealungul lui Congo.

În anul 1887 plecă din nou în Africa, în ajutorul lui *Emiupașa*, pe atunci guvernator în Equatoria și află pe acesta. Timp de 3 ani, cât a durat această nouă întreprindere, a pierdut 400 din 650 oameni, cari l-au însoțit. Cu ocaziunea acesta descoperi râul *Semliki*, munții *Rouvezori* și exploră lacul *Albert-Eduard*. După această călătorie se stabili în Anglia, unde a luat parte la mișcările politice. Ultimii ani ai vieții sale i-a trăit retras ocupându-se cu scrieri.

Dintre publicațiunile eșite din pana lui, amintim celebrele opere: «*Cum am găsit pe Livingstone*», «*De-acurmezișul continentului negru*», «*Congo și înființarea statului liber*», «*În întunecimile Africei*», «*Insoțitorii mei negri și straniile lor legende*». Cel din urmă op al său, apărut în 1898, poartă titlu: «*De-a curmezișul Africei australe*». Operile sale, cari i-au creat un nume neperitor, au fost traduse apröpe în toate limbile moderne.

F.

Cum se prepară brânza de Soie.— Brânza de Soie se prepară din laptele de Soie; acesta se încăldește la un foc potrivit și i se adaogă câte o linguriță de oțet, până când s'a urdit.

Recomandăm a nu se fierbe laptele prea mult, căci s'ar pierde mult ulei de Soie în dauna calității brânzei.

Se lasă să se răcorască laptele urdit; se strecoară printr'o pânză rară, pentru a culege urda, din care apoi se face brânza.

De la Cercurile Culturale.

În ziua de 14 Martie, s'a întrunit în com. Luciū, (Ialomița), d-niș învățătorii ai Cercului Cultural respectiv, pe la ora 2 p. m., în localul școlii locale, unde se adunase peste 100 locuitorii, tinerii și bătrânii, spre a ascultă sfaturile luminătorilor clasei țărănești, printre care se găseau, preotul comunei Vasile Drăghiciu, preotul comunei vecine Mihaiu Bravu, Teodor Mincu, jud. Brăila, Păun Ionescu brigadier silvic al Eforiei, Ion Pârșoiu, econom de vite, Autoritatea Comunală, cum și mai multe persoane notabile din comună.

Inceputul a fost printr'o frumoasă cuvîntare, ținută de d-l D. Pavelescu Învățătorul diriginte al școlii din comuna Chióra, arătând folósele cercurilor culturale, după care vorbi despre însemnătatea rugăciunii: «Tatăl nostru».

D-l Ene Basilescu, dirigintele școlii din com. Piuu-Petri a cuvîntat despre igienă și lux, a arătat marile neajunsuri, ce aduce luxul.

D-l Alexandru Hagieanu, Învățătorul școlii din cătunul Brăilița com. Piuu-Petri, a cuvîntat despre «Educația copiilor în familie».

D-l Vișan C. Manea, Învățătorul suplinitor local, a cuvîntat despre «Muncă», și în special despre «cultura porumbului».

După aceste tóte folosite în indemnări, d-l D. Pavelescu, printr'o ultimă și frumoasă cuvîntare a mulțumit locuitorilor, pentru buna-voință ce au avut de s'a adunat în așa mare număr, asemenea autorității Comnrale și d-lui învățător local, de primirea ce le au făcut, îndemnând pe locuitorii că la a doua întrunire a cercului să fie prezenți în număr cât de mare și să fie seamă de sfaturile date în binele lor.

Locuitorii mulțumindu-le printr'un «trăiască luminătorii clasei țărănești», le-a urat izbândă în scopul ce statul urmărește prin prezența și arătările d-lor în comune.

Ședința s'a ridicat pe la orele 5 s'era, când fie-care mulțumiți, au plecat pe la căminile lor.

Ziarele în Japonia.—Întăiul ziar a apărut în Japonia la 1852. La 1879 ieșiau deja 266 foii. La 1886 numărul ziarelor se urcă la 2.000, iar ații Japonezii au 4.000 ziare, din cari 120 apar la Tokio (capitala lor).

Cel mai răspândit ziar este «*Dsissi Skimpo*», (Timpul Noii), cu 400.000 abonați! Fie-care număr conține 96 pagini cu diferite ilustrațiuni, fotografii și caricaturi! Al doilea eră «*Nil Koku Șineun*» cu 300.000 abonați. Acesta însă a fost oprit de guvern, pentru că a scris un articol contra războiului!

Cum să apărăm varza contra omișilor? — Unul dintre mijlocele cele mai însemnate pentru scutirea verzei contra omișilor este: stârpirea oușlor acestora.

Fluturile de varză își aședă oușle, începând de la începutul lui Maiu, în mici grămăjore pe partea de din dos a foilor plantelor noastre de grădină. Oușle au colórea galbenă. Stârpirea se face prin trecerea pe rînd de la legumă la legumă și tur-tind, atât oușle, cât și miceló omide care s'ar fi ivit, cu ajutorul unei hârtii. Hârtia n'are altă menire, de cât scutirea mâinii contra necurăteniei. În Iulie se arată a doua generație, adică al doilea rînd de fluturi, cari depun și ei oușe; de astă dată însă numai pe frunzele verzei. Dacă nimicirea oușlor din prima generație n'a fost desăvârșit făcută, nimicirea oușlor din a doua generație, adică din Iulie, este neapărat trebuincioasă, ca cel mai bun mijloc contra stârpirii omișilor, pentru înlăturarea pagubelor ce ele ar pricinui.

Cine așă dar în Iulie, din 4 în 4 zile, merge de la fir la fir de varză să strivescă oușle, nu va mai fi silit mai târziu să culégă cu zilele fie-care omidă rēslățită, de-arîndul pe tóte frunzele verzei, ce adesea nicī chiar cu chipul acesta n'ar puté să fie în stare a-și scăpă varza de acești dușmani primejdioși.

DIŢ LITERATURA POPORALĂ

Fóie verde de susaiu
 La fântânița din plaiu
 Pusei masa și mâncaiū.
 Mī-aruncaī ochiī pe masă
 Mē izbī un dor de-acasă.
 Dar de-o fi de la nevastă
 Să las calul ca să pască,
 Dar de-o fi de la copii
 Să puiū șaua și să măiū;
 De nevastă nu doresc
 De copii mē prăpădesc.

Foie verde viorea
 Intr'o coddă de vâlcea
 Frumos cânt'o păsărea.
 Las' să cânte săraca
 Mî-a venit primăvara
 Cu frunza și cu iarba.
 Unde calei, urmă nu faci
 Unde șeđi, nu te mai veđi.

Maică, inimă de piatră
 Mai vină la noi vr'odată
 Vină maică și mă veđi
 Iaca-ți sunt grânele verđi
 Că dacă s'o seceră
 Orî mă veî vedeă orî ba.
 Veđi, streinii cum mă pörtă
 Desculță și desbrăcată
 Și flămândă și 'nsetată.

Culese de A. A. Naum din comuna Socea-Suceva.

Informațiuni

După ultimul raport trimis ministerului de domenii, de D-l M. Vlădescu-Olt, administratorul Domeniului Statului din Dobrogea, aű cerut pînă ađi a fi împrörietăriți în acea parte a țării un număr de 3.170 veterani.

Din aceștia aű fost deű împrörietăriți peste 1.850, din cari 1.661 în județul Constanța, pe frontiera din spre Bulgaria, iar 199 în județul Tulcea, pe malul Dunării, spre frontiera din spre Rusia. Numărul veteranilor stabiliți pînă acum cu averea și familia în Dobrogea e de 420, iar suprafața totală de cultură ce li s'a distribuit pînă acum este de 14.600 hectare.

Aceste pămînturi se vor plăti, conform legei, prin anuități, socoteite a 80.lei hectarul, în timp de 60 ani, cu dobîndă de 3 la sută pe an.

În afară de aceste terenuri s'aű mai distribuit veteranilor împröietăriți și un număr de 160 grape, 160 pluguri, 160 care și 26 perechi de boi. Administrația va mai cumpără în curând un mare număr de unelte agricole și vite.

Numărul vitelor ce s'aű cerut este de 664 perechi de boi și 323 perechi de cai, iar al uneltelor este de 1.230 pluguri, 1.230 grape și 1.270 care.

* * *

În ziua de 8 Iunie 1904, ora 10^{1/2}, se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închiriere pe termen de 3 ani cu începere de la 23 Aprilie 1904, a imobilului :

Din Sinaia.—Magazinul No. 3, din pavilionul de mărunțișuri din parc garanție provizorie lei 75.

Pentru arendarea pe un period de 10—14 ani a Muntelui Tigvele, Comuna Novaci, județul Gorj, garanție provisorie lei 250.

* * *

La 12 Iunie 1904, orele 10 a. m., pentru darea în exploatarea Stabilimentului balnear din Sinaia pe termen de 3 ani cu începere de la 15 Iunie 1904.

Doritorii să-și prezinte ofertele sigilate, însoțite de o garanție provisorie de 500 lei, cunoscând că garanția definitivă va fi de lei 1.000.

* * *

La 1 Octomvrie 1904, orele 2 p. m., se va ține concurs, la Eforie, pentru 17 locuri de interni în medicină.

Condițiunile de admisibilitate și programa concursului sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 de la 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaților se află deschis în orice zi și oră de lucru la Eforie și se va închide în ziua de 17 Septemvrie 1904, orele 6 seara.

* * *

La 15 Octombrie 1904, orele 2 p. m., se va ține la Eforie, concurs de externat în medicină.

Condițiunile de admisibilitate și programa concursului sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 de la 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaților se află deschis în cancelaria Eforiei, în orice zi și oră de lucru și se va închide în ziua de 11 Octomvrie 1904, orele 6 seara.

* * *

D-l Șișmanov, Ministrul Instrucțiunii din Bulgaria, se află de câte-vă zile în țară. D-sa a vizitat împreună cu d-l Haret, Universitatea, școlile și monumentele din Iași, ca și din Bucuresci, interesându-se de apröpe de mersul progresiv al instrucțiunii la noi.

* * *

Elevii clasei a V-a, a școlii normale pentru învățătura poporului Român, însoțiți de profesorii și maestrii lor și sub conducerea d-lui P. Gârboviceanu, directorul acestei școle, au făcut în zilele de 22 și 32 c., o excursiune la Iași, unde au fost primiți cu entuziasm de elevii și directorii liceului internat, ai școlii normale și seminarului din Iași. Vom da în numărul viitor o dare de seamă amănunțită asupra acestei mult instructive excursiuni.

* * *

În curând va apare în Biblioteca Administrației Domeniului Coronei, o nouă cârtică populară. Acesta va fi a 27-a și va trată despre «*Uscarea prunelor și altor fructe*», industrie care se practică în alte țări pe o scară întinsă, dând venituri frumoase.

După cum aflăm, lucrarea se datorește d-lui Maximilian Popovicî, chimist-agronom, care se ocupă de mai mult timp cu industrializarea fructelor și a întemeiat chiar câte-vă uscătoare sistematice. Cartea e scrisă în limba populară și e menită a lumina pe țărani noștri în toate amănuntele uscării fructelor. Pe lângă acestea mai are un capitol despre *magiun* care încă se caută mult în alte părți, e un bun aliment și se prepară în cantități mari de proprietari de livezi de pruni.

* * *

Anul acesta ca și în anul trecut se va ține la Câmpu-Lung, de la 7 Iulie până la 12 August, cursuri de lucru manual. Vor lua parte peste 200 învățători din toată țara. Tote măsurile sunt luate pentru ca în scurt timp să se câștige mult. D-l Moga, revisorul lucrului manual, va conduce aceste cursuri.

Bibliografii.

A apărut: **Ștefan Vodă**, piesă școlărească în 2 acte, de Serafim Ionescu, institutor în Fălțiceni.
Prețul 0,30 bani.

* * *

A apărut broșura a 2-a din **Istoricul căilor ferate** de Ion P. Condiescu, inginer, șef de secție la C. F. R. cu coprinsul următor:
Inceputul dezvoltării căilor ferate. Construcția drumului de fier Liverpool-Manchester. Concursul de locomotive din Rainhil.
Prețul 0,30 bani.

* * *

A apărut în editura librăriei C. Sfetea București, și se află de vânzare la principalele librării din țară:
G. Becescu-Silvau — **Ștefan cel mare**, după cele mai vechi hrisoave și cele mai noi cercetări istorice, cu o copertă foarte artistică, prețul 0,50 bani.

* * *

A apărut a 8-a cartică din importanta bibliotecă a Societății «Steaua» intitulată **Biserica ortodoxă Română**.
Prețul 0,15 bani.

Iată cărțile apărute până acum din biblioteca Stelei:

No. 1. «Din Țara Basarabilor», de G. Coșbuc.

No. 2. «Folósele Invetăturii», de P. Dulfu.

No. 3. «Minunea vieței și cheia lumii», de Th. D. Sperantia.

No. 4. «Grădina de legume», de Ion Hășeganu.

No. 5. «Medicul Poporului», de Dr. I. Felix.

No. 6. «Avem cu ce să ne mândrim», de T. Dușescu-Dușu.

No. 7. «Medicul Poporului», de Dr. I. Felix.

No. 8. «Biserica ortodoxă Română», de I. Mihălcescu și Victor Puiu.

Fiecare cartică costă numai 15 bani și se găsește spre vânzare la tipografia Carol Göbl, str. Dómnai No. 16.

* * *

A apărut:
Mihaiu Vitezu, piesă în 7 tablouri lucrată în versuri de Al. Timotescu, învățator diriginte al școlii Brătulesci-Cocioc, Domeniul Corónei.
Prețul 0,50 bani.

La Administrația „Buletinului Oficial“ al Ministerului Cultelor, **Strada Mântuleza No. 9**, se găsește de vânzare: **Noul regulament pentru aplicarea legii asupra învățămîntului primar și normal primar**, cu prețul de **0,60 bani**, și **Regulamentul pentru aplicarea legii școlilor normale de învățători și învățătoare**. Prețul 1 leu 20 bani.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățături în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățătorii, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresci.

Comitetul. Președinte, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — **Vice-președinte**, Sava Șomănescu, *mure proprietar, fost senator*. — **Administrator și casier delegat**, Petru Gârboviceanu, **Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — **Secretar**, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — **Membrii**, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dîmătrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — **Censori**, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.**

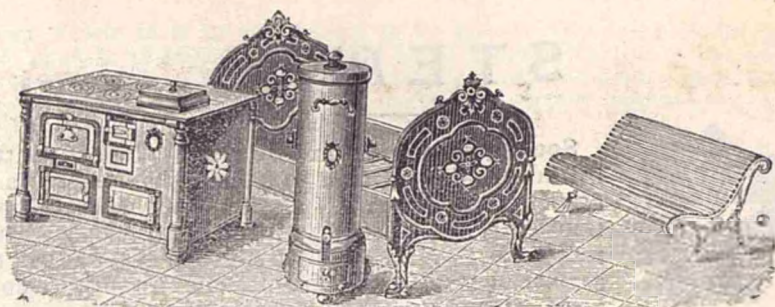
Singurul cosmetic veritabil englezesc, pentru frumusețe, preparat de farmacistul *Balassa*.

Lapte de castraveți

Înlătură imediat și cu siguranță peștruii, petele, bubulițele, sbârciturile și dă feței frumusețe și tinerețe. *Succes senzațional!* Un flacon *lapte de castraveți*. Un săpun de castraveți. O cutie pudră. Feriți-vă de contrafaceri!

Cornel Balassa, farmacist, *Budapesta*. Erzsébetfalva. Deposit la drogheriile *M. Stoenescu*, str. Academiei No. 2 și *I. Zaharia* str. Lipscani 35, Bucuresci. De vânzare și la drogheriile și farmaciile principale din țară.

FABRICA COMETUL ADOLF SALOMON

Str. Dărnăi 14, București.

Sobe Calorifere. Mașini de bucate.
Mobile de grădină. Paturi și mobile
de fier.

52-10

Col mai mare și vast magazin și singurul care *vinde estin*.

Dilnic sososo Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii
din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
" " " Nasturi	" 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
" " " Laock cu Elastic sau Șireturi	" 12.95, 13.95, 14.95.
" " " Nasturi	" 13.95, 14.95, 15.95.
" " " Chevreau cu Elastic	" 12.95, 13.95, 14.95.
" " " Nasturi	" 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
" " " Botoși	" 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
" " " Colori	" 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
" " " Gems cu Nasturi și Șireturi	" 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chevreau albi decoltați	5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați	ou prețuri fabulos de estine.
In totdeauna se găsește mari cantități de mănuși Glace, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei 2.50.
" " " Bărbați	" 2.95.

Rupându-se la incercare, se dă altă
pereche.

Magazin la toate Sesónele, Calea
Victoriei No. 27, alături de Poliția
Capitalăi, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor ave un scădemint de
5% din prețurile însemnate, prezentând
cuponul.